

1. Een belasting tegen de vanzelfsprekendheid

- * In Exodus 30 schrijft God voor, dat alle volwassen Israëlieten jaarlijks een halve sikkel (een half zilverstuk) moesten betalen als 'zoengeld'. Het herinnerde hun eraan, dat het niet vanzelfsprekend is, dat de heilige God jou als mens, met al je fouten en zonden, het leven gunt. Een belasting tegen de vanzelfsprekendheid!
- * Deze belasting was voor iedereen (hoog, laag, arm, rijk) evenveel: iedereen heeft evenzeer Gods genade nodig, en voor God is iedereen even waardevol! Omdat de belasting per hoofd geheven werd, heette deze ook wel het 'hoofdgeld'. De opbrengst werd besteed aan de dienst van God in de tabernakel, later in de tempel.
- * In onze tijd zijn het vaak de mensen die ernstig ziek zijn (geweest), die het meest beseffen dat het leven niet vanzelfsprekend is. Elke dag is genade! Als je dat beseft, geniet je extra van alles wat je ontvangt!

2. Iedereen moet dit zoengeld betalen, behalve de zondeloze Zoon van God

- * De ontvangers van het hoofdgeld in Kapernaüm vragen aan Petrus: 'Betaalt uw Meester het hoofdgeld niet?' Een vraag vol ongegrond wantrouwen, tekenend voor de haat tegen Jezus. En waaróm?! Wat heeft Jezus misdaan? Juist in Kapernaüm heeft Hij zoveel mensen geholpen!
- * Voor Petrus spreekt het vanzelf dat Jezus het hoofdgeld betaalt. Maar Jezus laat zien dat het eigenlijk helemaal niet vanzelf spreekt. Want van wie heft een koning belasting? Van zijn eigen zonen? Of van de vreemde mensen? Natuurlijk niet van zijn zonen! Zoals een kind van een buschauffeur gratis mee mag rijden met zijn vader. Dat is het voorrecht van het eigen kind! Jezus trekt Zijn conclusie: 'Ik hoef dus het hoofdgeld niet te betalen.'
- * Als Jezus dit zo zegt, heeft dat een vërreikende betekenis! Hij dient Zichzelf hier dus aan als de Zoon van God! Die bovendien geen zoengeld hoeft te betalen. Er is dus niets te verzoenen! Jezus verklaart Zichzelf vrij van zonde! Wát een enorme uitspraak! Juist in onze tijd, waarin verschillende theologen ontkennen dat Jezus de Zoon van God is, beseffen wij weer des te meer dat dit ongehoord is: een Mens die Zich presenteert als Zoon van God!

3. Jezus dient Zich aan als Zoon van God, en de Vader bevestigt Zijn woorden

- * Als iemand beweert de Zoon van God te zijn, dan zijn er volgens C.S. Lewis maar drie mogelijkheden: óf hij heeft een waanidee; óf hij is een bedrieger; óf hij heeft gelijk! Hoe weet je nu of Jezus gelijk had?
- * Jezus weet dat wij het vaak moeilijk vinden om te geloven dat hij de Zoon van God is. Daarom laat Hij het zien, door een wonderlijke voorspelling: 'Petrus, ga vissen, en in de bek van de eerste vis die je bovenhaalt zul je een zilverstuk vinden.'
- * Natuurlijk kan een vis best eens per ongeluk een munt ophappen. Maar om te voorspellen dat dat bij de eerste vis die een ander vangt het geval zal zijn, daarvoor moet je goddelijk inzicht hebben. Dat kan een gewoon mens niet, alleen Gods Zoon. En inderdaad: de Vader Zelf heeft voor een zilverstuk in die bek gezorgd. Binnen Petrus' eigen leefwereld valt het hem zomaar toe. Dit wonder onderstreept Jezus' goddelijke macht, en is als het ware een bevestiging door de Vader Zelf, dat Jezus Zijn Zoon is, die het hoofdgeld niet hoeft te betalen.

4. Jezus betaalt vrijwillig, voor Zichzelf én voor Petrus

- * Dat ene zilverstuk is voldoende voor twee personen. Jezus is niets verplicht, maar Hij 'geeft geen aanstoot': betaalt vrijwillig. Immers: in alle dingen wilde Hij één zijn met ons als Zijn mensen. Maar Hij betaalt óók voor Petrus.
- * Zo wordt deze korte geschiedenis een prachtig beeld van Jezus' verlossingswerk. Hij was niets verplicht, maar betaalde toch de straf voor al onze zonden aan het kruis. En Petrus, die wel had moeten betalen, hoefde zelf niets te geven. God Zelf heeft voorzien in het zoengeld (vergelijk ook Genesis 22: 8 en 13). Zo mogen ook wij vrijuit gaan, zonder te hoeven betalen voor ons leven! 'Het is volbracht!' Door Jezus' offer mogen wij vrijuit gaan, als we vertrouwen op Hem.
- * Jezus gaf Zijn leven voor ons, zoals de vrouw die door een prairiebrand werd overvallen, en besepte geen kans op redding meer te hebben. Ze groef snel een gat in de grond, legde daar haar baby in en ging zelf over het gat heen liggen. Het kostte haar het leven, maar het kind werd gered!
- * Vreemden moeten betalen, eigen kinderen niet. Dat is het principe. Moeten wij nog betalen? Goddank niet! Jezus heeft voor ons betaald. Wij hoeven niets meer te geven! Daaruit blijkt, dat God ons niet meer behandelt als vreemden, maar als Zijn kinderen! Vrijgekocht door Jezus.
- * Aan de wanden in alle kamers van een vakantiewoning hingen crucifixen. Een voortdurende herinnering aan de liefde die Jezus gaf, door Zichzelf op te offeren. Als bewoner van zo'n huis word je er steeds bij bepaald: bij Zijn onvoorstelbare liefde. Bij het feit dat je een geliefd kind van Hem mag zijn. Bij Zijn vergeving. Zou je dan nog iets anders willen dan Hem dienen, en leven naar Zijn wil?!
- * Hoe meer je nadenkt over Jezus' liefde, hoe meer je er ondersteboven van raakt!

Om (samen?) over na te denken:

1. Vindt u het moeilijk om te geloven in Jezus als Zoon van God? Waarom wel of niet?
2. Wat doet het met u, dat Hij Zijn leven gaf om ons te redden van zonde?
3. Een crucifix aan de muur kan wellicht helpen om voortdurend te beseffen dat je mag leven van Christus' genade. Zijn er andere manieren om dat steeds voor ogen te houden?